

NEDELJSKI EVANGELIJ

Mt 5,17–37

OD NAS JE ODVISNO, KAKŠNO BO NAŠE SKUPNO BIVANJE

Prijatelj, ki mnogo časa presedi pred televizorjem, mi je pripovedoval zgodbo z naslovom: Beg v verigah. Dva kaznjenca so selili iz zapora v zapor. Spotoma jima je uspelo pobegniti. Toda to njuno srečo sta spremljali dve nesreči. Prva, ker sta bila vsak z eno roko vklenjena v isto verigo. Druga, da je bil eden od njiju belec in drugi črnc. Črnc je sovražil vse belce, belec vse črnce. Pisano sta se gledala. Toda svoboda v daljavi in železna veriga na roki je bila njuna skupna usoda. Preskočiti sta morala jarek: eden je padel, drugi ga je z jezo in zmerjaje vlekel ven. Prebijala sta se skozi živo mejo; enemu se je zataknila obleka, drugi ga je suval in preklinjal. Eden se je hotel oddahnuti, drugi je silil naprej. Upehana sta se zvrnila v travo in se še na tleh obdelovala s pestmi in brkami. Odnehala sta šele, ko ju je veriga ožulila do kosti ... Obmirovala sta in začela trezno misliti: Če se pobijeva, bova oba mrtva. Če enemu uspe ostati živ, bo z verigo priklenjen na mrliča. Ali ne bi bilo bolje, da bi složno načrtovala pot v svobodo, v življenje ...?

Slika naše vsakdanjosti. Določeno nam je prebivati skupaj, od nas pa je odvisno, kakšno bo to naše skupno bivanje. V miru in slogi ali v sovraštvu in vojni. Če se bomo sposobni pogovarjati, nam bo lepo. Če se med seboj pobijemo – kaj bomo imeli od tega?

V današnjem evangelijskem odlomku nam Jezus daje mnogo navodil. Skupni imenovalec vseh je zelo preprost: Vsak človek naj ti bo brat. Glej v njem svojo in Božjo podobo. Če pričakuješ od njega, da ti bo dober, bodi ti do njega prej. Veruj v moč dobrote, kajti za njo stoji Bog.

Lepe besede, bo kdo dejal. Lepe, toda Jezus ni ostal le pri njih. Vzel jih je zares. V njem so postale dejanje in življenje. Življenje so tudi vsem tistim, ki jih jemljemo zares.

Morda me bo kdo vprašal, kako se je tista zgodba iz filma končala. Ne vem. Vem pa, da se nadaljuje v tebi in v meni.

OBVESTILA

VEROUK PO REDNEM RAZPOREDU

V nedeljo, 19.2. ob 15h na Velikem Dolu maša za zakonce ob godu sv. Valentina.

Delavniške maše so ob 17.30

OZNANILA ŽUPNIJ: TOMAJ,
PLISKOVICA IN AVBER
6. NEDELJA MED LETOM

Štev.: 7/letnik V.

12. FEBRUAR 2017

Tel.: pisarna: 041 649 617 in 05 992 2239

e-mail: gabrijelvidrih1@gmail.com; Župnijska int. stran: <http://zupnija-tomaj.rkc.si>

TRR: SI 56 1010 0005 2276 981 (Banka Koper); DŠ: 83155317

Ne mislite,
da sem prišel
razvezovat
postavo ali preroke;
ne razvezovat,
marveč
dopolnit sem jih
prišel.
Kajti resnično,
povem vam:
dokler ne preideta
nebo in zemlja,
ne bo prešla ne ena
črka
ali ena pičica
postave,
dokler se vse ne
zgodí.

(Mt 5,17–18)

DUHOVNA MISEL

Na Poljskem se je starejši rabin vračal z vlakom v Varšavo. Vstopil je v vagon, v katerem so trije trgovci igrali karte. Potrebovali so še četrtega igralca, zato so povabili rabina, naj se jim pridruži. Rabin je njihovo povabilo prijazno zavrnil, rekoč, da je ves dan delal in da mora sedaj opraviti molitve, ker jih še ni utegnil. Trgovci so ga poskušali prepričati, rabin pa je vztrajno odklanjal njihove ponudbe. Igralci so postajali vse bolj sovražni, začeli so ga zmerjati in ga nazadnje spodili iz kupeja, da je moral stati na hodniku.

Ob prihodu v Varšavo je rabin stopil z vlaka. Prav tako so izstopili trgovci. Rabina je na postaji pričakala velika množica njegovih privrženecv. Ko jo je zagledal eden od trgovcev, je vprašal: »Kdo je ta človek?«

»To je rabin Salomon, najbolj ugleden mož, rabin na Poljskem,« so mu odgovorili. Trgovec je spoznal, koga je užalil. Prej na kaj takega ni niti pomislil. Brž je stopil k rabinu in ga prosil odpuščanja. Rabin pa je njegovo prošnjo po odpuščanju zavrnil.

Ljudem je vzelo sapo. Niso mogli razumeti, da je rabin, znan po svoji vljudnosti, prijaznosti in svetosti, zavrnil, da bi odpustil žalitev. Zato so ga vprašali: »Ali naj odpustimo človeku, ki nas je užalil, pa nas prosi odpuščanja?«

»Seveda,« je odvrnil rabin.

»Zakaj potem ti nisi odpustil temu človeku?«

»Ne morem mu odpustiti. Trgovec ni užalil mene, najvišjega rabina, ampak je užalil človeka. Naj gre k njemu in ga prosi odpuščanja!«

Trgovec se je namreč opravičil, ker je užalil znanega človeka, toda če bi užalil navadnega človeka, ne bi prosil odpuščanja. Morda bi kdaj tudi nam Bog dejal: »Kaj me prosiš odpuščanja, ker si užalil svojega soseda! Zakaj ne greš k njemu in mu poveš, da ti je žal ter ga prosiš odpuščanja. Ko boš prosil odpuščanja njega, boš odprl vrata tudi mojemu odpuščanju.«

RAZPORED SV. MAŠ

13.02.2017 PONEDELJEK	KAPELA	17 ³⁰	†† starši Zega in Mahnič, G.Brdo 1
14.02.2017 TOREK <i>Valentin, muč.</i>	KRIŽ	17 ³⁰	V čast Materi Božji, p.n. Križ
15.02.2017 SREDA	KRIŽ	17 ³⁰	† Marija Pipan, Križ 159, 30.dan
16.02.2017 ČETRTEK	KRIŽ	17 ³⁰	†† Stanislav in Armando Macarol, Šepulje 27
17.02.2017 PETEK	KRIŽ	17 ³⁰	† Irena Furlan, Križ 134
18.02.2017 SOBOTA	KRIŽ	17 ³⁰	† Frančiška Zoretič, F. Brdo 1
19.02.2017 7. NEDELJA MED LETOM	<u>PLISKOVICA</u> <u>TOMAJ</u>	8 ³⁰ 10 ⁰⁰	†† Vrabec, Pliskovica 4 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

Gospod Jezus, prepolni smo farizejske pravičnosti, ko se spotikamo nad sočlovekom, poveljujemo pa svoje zasluge. Prehitro prisegamo zvestobo, potem pa te po malem izdajamo, ker ne držimo dane besede. Zvestobo ti prisegamo, kadar smo v stiskah, brž pa, ko nam gre dobro, postanemo sami sebi zadostni. Kako da nas moreš ljubiti, izdajalske in nezveste, in nas imeti za svoje brate? Bodi zahvaljen za odpuščanje, s katerim nas posvečuješ.

